

POSTANOWIENIE

Dnia 2 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Piotr Rajczakowski

po rozpoznaniu w dniu 2 września 2013r. w Świdnicy na posiedzeniu niejawnym zażalenia powodów J. T. i M. T. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 19 lipca 2013r., sygn. akt I C 478/13, przeciwko J. C. o pozbawienie wykonalności tytułu wykonawczego

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 19 lipca 2013r. Sąd Rejonowy oddalił wnioski skarżących powodów M. T. i J. T. o zwolnienie od kosztów sądowych. Sąd wskazał, że ze złożonego przez powódkę oświadczenia o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania wynikało, że posiada ona nieruchomości o powierzchni 424 m², a źródłem jej utrzymania jest emerytura w wysokości 1239,81 zł. miesięcznie. Powód w złożonym oświadczeniu wskazał, że nie posiada majątku, a źródłem jego utrzymania jest świadczenie z tytułu emerytury w kwocie 1351,67 zł. miesięcznie. Powołując przepis art. 102 ust. 1 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), Sąd uznał, że brak jest przesłanek do zwolnienia powodów od kosztów sądowych, gdyż mają oni stałe źródła dochodów, w postaci świadczeń emerytalnych, które pozwalają zgromadzić kwotę potrzebną do uiszczenia kosztów sądowych, a nadto koszty utrzymania mieszkania wskazane w oświadczeniach nie obciążają w całości każdego z powodów z osobna lecz w częściach, skoro prowadzą oni wspólne gospodarstwo domowe. Nadto Sąd wskazał, że powódka jest właścicielką nieruchomości o powierzchni 424 m². W zażaleniu na powyższe postanowienie powodowie, wnosząc o jego zmianę przez zwolnienie ich od kosztów w postaci opłaty od pozwu, zarzucili: 1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na przyjęciu, że posiadają majątek w postaci nieruchomości o powierzchni 424 m², zamiast w istocie wspólnego domu o powierzchni 103 m², co wynika z załączonego do zażalenia odpisu z księgi wieczystej, a ponadto, że otrzymywane świadczenie emerytalne w kwocie 1239,81 zł. pozwala na poniesienie kosztów opłaty od pozwu, uwzględniając ponoszone koszty utrzymania, ponadto nieuwzględnienie faktu ciężkiej choroby powoda, skutkującej koniecznością ponoszenia wydatków w kwocie nie mniejszej niż 500 zł. miesięcznie na zakup leków i poddawanie się zabiegom laboratoryjnym, lekarskim oraz na dojazdy do W.. Nadto w strukturze wydatków skarżących Sąd Rejonowy nie uwzględnił kosztów ogrzewania domu w kwocie nie mniejsze niż 800 zł. miesięcznie – w okresie zimowym,

2. naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. j. Dz. U. z 2010r., Nr 90, poz. 594 ze zm.), poprzez błędną wykładnię i przyjęcie, że powodowie bez uszczerbku dla utrzymania siebie są w stanie ponieść koszt opłaty od pozwu. Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. W pierwszej kolejności wskazać bowiem należy, czego skarżący nie kwestionują w zażaleniu, że prowadząc wspólnie gospodarstwo domowe i nie mając na utrzymaniu innych osób, w tym małoletnich dzieci, uzyskują oni stałe dochody w kwocie prawie 2600 zł. miesięcznie. Jak zaś sami wskazali w uzasadnieniu pozwu tytuł wykonawczy, którego pozbawienia wykonalności żądają w niniejszej sprawie zapadł już dawno temu, bo 24 maja 2002r. Gdy natomiast powodowie przez tak długi okres czasu nie uiszczali wierzycielowi należności z tego tytułu i tym samym nie zaspokoiili jego roszczeń, które w ich ocenie już od dłuższego czasu są przedawnione, to tym samym już od dawna powinni oni byli liczyć się z ewentualnością wystąpienia z żądaniem pozbawienia tego tytułu wykonalności na drodze sądowej

i tym samym gromadzić potrzebne na ten cel środki. Gdy zaś tego nie czynili, to nie mogą obecnie domagać się zwolnienia od kosztów, powołując się na aktualnie trudną sytuację materialną. Bez znaczenia w takim stanie rzeczy są już zatem zarzuty skarżących zawarte w zażaleniu. Na marginesie więc już tylko należy wskazać, że wbrew tym zarzutom Sąd Rejonowy właściwie przyjął, że powierzchnia nieruchomości (całej działki) powódki wynosi 424m², co też wynika z odpisu księgi wieczystej, natomiast nie kwestionując zdiagnozowanej u powoda choroby wymagającej leczenia operacyjnego, nie sposób uznać za wiarygodną wskazywaną w zażaleniu miesięczną kwotę kosztów leczenia - co najmniej 500 zł., w sytuacji gdy w jego oświadczeniu o stanie rodzinnym, majątku, dochodach i źródłach utrzymania koszty te określone zostały na 240 zł. (k. 31). Zupełnie nietrafny jest również zarzut skarżących dotyczący nieuwzględnienia przez Sąd Rejonowy ponoszonych przez nich kosztów ogrzewania domu, skoro koszty takie nie zostały w żaden sposób wykazane w złożonych przez nich oświadczeniach. Z tych też przyczyn, gdy zarzuty zażalenia w żaden sposób nie podważyły trafności rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, zażalenie to, jako bezzasadne, podlegało oddaleniu. Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 kpc, orzekł jak w sentencji postanowienia.